

fæller den Dag i Dag ikke haft Sæde her i Tinget. Det forekommer mig altsaa, at jeg allermindst fra den Side ſtulde høre Bebrejdelſer derfor. Derſom imidlertid det ærede Medlem ſtulde mene, at der ikke var gjort Kjøbenhavn nogen egentlig Gavn derved, er det ikke min Sag at modſige ham. Det ærede Medlem udtalte ſig endvidere beſtemt for den tvungne Selvangivelse, og det betragtede jeg ſom en Selvfølge. Han og hans Meningsfæller maa ſelvfølgelig holde paa tvungen Selvangivelse, thi det er netop min Hovedanke imod denne, at den er et Skridt henimod den ſocialiſtiſke Tvangsſtat. Den ſtrider efter min Mening mod virkelige ſande og ſunde Frihedsbegreber, og det ſtulde derfor gøre mig ondt, om den danſke Rigsdag vilde gaa med til at indføre den. — Over for de to højtærede Miniſtre maa jeg begynde med at udtale min Glæde over, at de i Virkeligheden ikke havde mere at gøre gældende mod mig, end Tilfældet var. Ganſte viſt bleve mine Udtalelſer modtagne, men jeg kan ikke erkende, at nogen af dem ere blevne gendrevne, adſtillige af dem ere ikke en Gang imødegaaede. Jeg faſtholder derfor den Kritik over Enkelthederne i Statte-Lovforslaget, ſom jeg fremsatte, en Kritik, der for øvrigt har fundet Tilſlutning fra adſtillige andre Taleres Side. Jeg faſtholder min Indvending mod Beſtattung af Gaver til Børn og andre Perſoner, der forſjørges af Skattebærene, min Indvending mod Beſtattung af Livrente, min Indvending mod, at man har anſat Statteminimum altkor lavt, min Indvending mod Begrænsningen af de forſjørgede Perſoners Antal og Art, mod Beſtattung af Forfatterrettigheder og lignende, imod overhovedet hele den daufſelige Beregning af Formueſtatten; jeg faſtholder ligeledes min Proteſt mod den tredobbelte Beſtattung af Aktieſkaber, og hævder vedvarende over for den højtærede Finanzminiſter, at her er Tale om tredobbelte Beſtattung. Førſt beſkatter man nemlig det Udbytte, ſom Aktieſkaberne give, dernæſt beſkatter man det ſamme Udbytte hos de paagældende Perſoner, og endelig beſkatter man deres Beſiddelſe af Aktierne. Så, der gives endog Aktieſkaber, ſom man allerede i Forvejen har lagt en betydelig Skat paa, ſ. Eks. de danſke Sukkerfabrikker, der vel omtrent er en af de ſtørſte Skattebærene, Landet har; ved dem er man endog oppe paa en firedobbelte Beſtattung. Det er ikke min Mening, at jeg vil have Aktieſkaberne unddragne fra Beſtattung, men jeg mener, at der ingen Grund er til at give dem en Undtagelſeſtilling i Loven og beſkatte dem efter andre Principper og

paa anden Maade end af anden Indtægt. — Netop fordi jeg anſer Indkomſtſtatten for i og for ſig at være en god og brugbar Skat, ſom jeg anſer det for nødvendigt for Staten at komme til, om ikke i Djeblifkei, ſaa dog i alt Fald i ſin Tid, er det for mig Hovedſagen, at den bliver indrettet ſaaledes, at den ikke maa blive alt for upopulær og vække alt for megen Uvilje. Dens Upopularitet er ganſte viſt bleven modſagt baade af den højtærede Miniſter og af det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (Meergaard), og den højtærede Indenrigsminiſter henviſte til Sachſen og til den kjøbenhavniſke Indkomſtſtat. Ja, hvor populær Skatten er i Sachſen, ſtal jeg ganſte lade ſtaa hen, det ved jeg ikke noget om, men at den ſtulde være ſærlig populær i Kjøbenhavn, tillader jeg mig at betvivle. Ganſte ſikkert er det i hvert Fald, at alle de, jeg i de ſidſte Dage har haft Vejlighed til at tale med, — og det er ingenlunde blot Højremænd — have været enige om, at dette Forſlag var alt andet end populært og næppe vil blive populært. Og det, ſom ſærlig vækker Uvilje mod Indkomſtſtatten, naar Loven om den ikke er meget omhyggelig affattet og henſyntagende til alle Sider, er netop det, at den giver ſig Skin af at være en i ſærlig Grad retfærdig Skat, medens den i ſin praktiſke Gennemførelſe ikke er en Smule mere retfærdig end alle andre Skatter. Det er det, der med Tøje irriterer mange og gør Skatten mindre populær. Men dernæſt gøres den ſærlig upopulær, naar man gaar til at beſtatte den uproductive Formue, idet Folk føle dette ſom en Uret, og naar man vil gaa til tvungen Selvangivelse, idet enhver føler, at dette ſtrider mod hans naturlige Frihedsbegreber. Det er jagt af forſtellige, at denne Skat vil blive ret vel modtagen og i hvert Fald ikke vil vække Uvilje af den Grund, at den begynder lavt, ſom det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds ſagde. Jeg kan nu ikke i og for ſig anerkende, at det er ſaa overmaade lavt, naar den dog for de Indkomſter, der hidrøre fra Formue, bliver en Skat af 2 pCt., og det kun ſom en Tillæg til den kommunale Formue- og Vejlighedsſkat, der i København er 3 pCt. og i Byerne 5—6 pCt. Men den begynder jo kun ſaaledes, ſom det jo meget rigtigt er ſagt. Vi have ikke nogen ſom helſt Forviſning om, hvor den vil ende, og det bør man ogſaa have for Øje ved et ſaadan Skat, idet det jo ikke er tilſtrækkeligt til at gøre den taalelig, at den er lav, naar man ikke har Sikkerhed for, at det ikke kan blive nødvendigt ſenere at gøre den højere. — Jeg